

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 15196-15/ODK-2017

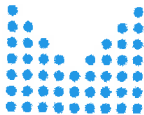
Praha 3. května 2017
Počet listů/stran: 4/7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“), rozhodlo v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání Davida Helcla, [REDAKCE] (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí (dále také „povinný subjekt“) Ústeckého kraje, Krajského úřadu Ústeckého kraje, č.j.: 545/LP/2016, JID 42548/2017/KUUK ze dne 9. března 2017, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 25. března 2017,

t a k t o :

Rozhodnutí Ústeckého kraje, Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. března 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 42548/2017/KUUK o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se podle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra (dále též jako „nadřízený správní orgán“ nebo „odvolací orgán“) bylo dne 18. dubna 2017 v souladu s § 16 InfZ postoupeno odvolání výše uvedeného žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. března 2017, č. j.: 545/LP/2016, JID 42548/2017/KUUK o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo přípisem povinného subjektu ze dne 11. dubna 2017).

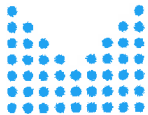
Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení napadeného rozhodnutí:

Dne 21. prosince 2016 obdržel Krajský úřad Ústeckého kraje žádost Davida Helcla o poskytnutí informace o *celkové výši ročního příjmu (vč. odměn) zaměstnance státní správy JUDr. Stanislava Körnera za rok 2016*. Tyto informace požadoval poskytnout v elektronické podobě na doručovací adresu [REDAKCE]

Povinný subjekt nejprve vyzval žadatele o *potvrzení, zda skutečně e-mailovou zprávou s výše uvedeným obsahem podal*. Tento požadavek pak zdůvodnil tím, že se již setkal při elektronické komunikaci s krádeží identity. Povinný subjekt dále vyzval JUDr. Körnera jakožto dotčenou osobu, aby se vyjádřil k obdržené žádosti, resp. sdělil, zda s poskytnutím informace o výši jeho ročního příjmu za rok 2016 souhlasí. Ve svém vyjádření ze dne 29. prosince 2016 JUDr. Körner sdělil, že s *poskytnutím informací tohoto typu rozhodně nesouhlasí*. Dále podotkl k osobě žadatele, že *si myslí, že žadatele naštvál tím, neboť nevyhověl jeho požadavku, takže se může jednat o specifickou formu pomsty nebo pokus o získání prostředku k nátlaku na jeho osobu*.

Povinný subjekt rozhodnutím č.j. 545/LP/2016, JID 2707/2017/KUUK ze dne 4. ledna 2017 odmítl žádost s odkazem na § 8a InfZ a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „zákon o ochraně osobních údajů“), protože upřednostnil ochranu osobních údajů a popřel správnost a zákonnost rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky č.j. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. října 2014.

S postupem povinného subjektu žadatel nesouhlasil a dne 12. ledna 2017 podal proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání, v němž předně namítal, že se *povinný subjekt nedostatečně vypořádal s důvody odmítnutí žádosti a nerespektoval*

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Kromě jiného vytýkal povinnému subjektu, že rozhodnutí nebylo zasláno na uvedenou e-mailovou adresu, ale v listinné podobě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Taktéž se ohradil proti tomu, aby nezdůvodnění žádosti o informace bylo povinným subjektem považováno za jeden z důvodů pro její odmítnutí, přičemž povinný subjekt žadatele v tomto směru nevyzval k upřesnění žádosti. V této souvislosti následně žadatel poznamenal, že *sdělení výše platu, odměn a mimořádných odměn státního zaměstnance je ve veřejném zájmu, jelikož se jedná o nástroj občanské kontroly.* Odvolatel se dále odkazoval na příslušnou judikaturu, zejména pak rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 55/2012, jenž povinný subjekt odmítl respektovat.

Citované námítky odvolatele shledalo Ministerstvo vnitra oprávněnými a proto rozhodnutím č.j. MV-15196-6/ODK-2017 ze dne 14. února 2017 napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Přestože odvolací orgán apeloval na povinný subjekt, aby při novém řešení žádosti o informace zohlednil rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a řídil se jeho právním názorem, aktuální zamítavé rozhodnutí se opírá o stejné důvody jako to předešlé.

Žadatel tak podal i proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje JID: 42548/2017/KUUK ze dne 9. března 2017 odvolání, v němž předně povinnému subjektu vytýká, že *se nedostatečně vypořádal s důvody odmítnutí žádosti a nerespektoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ani nadřízeného správního orgánu.* Konečně poznamenává, že *jediné co bylo v rozhodnutí ze dne 9. března 2017 upraveno, bylo jednacím číslem, aby bylo formálně naplněno vydání nového rozhodnutí.* Dále potom byl odstraněn odstavec, který vytýkal žadateli, že *nevedl důvody své žádosti.* V závěru svého odvolání pak podává současně stížnost na pracovníci Krajského úřadu Ústeckého kraje Mgr. Sylvu Smutnou, která rozhodnutí vypracovala, a na Ing. Milana Zemaníka, který toto rozhodnutí za krajský úřad podepsal.

K postoupení předmětného odvolání a související spisové dokumentace došlo přípisem Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 11. dubna 2017. V něm se povinný subjekt především odkázal na odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí, konkrétně se však k námitkám odvolatele nevyjádřil. Zmínil, že vyzval dotčenou osobu k vyjádření, které však neobdržel a proto postupoval dále s tím, že nevyjádřila s poskytnutím informace souhlas.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovedlo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání ze dne 25. března 2017, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti,

resp. k povaze požadovaných informací, jimiž byly informace týkající se výše platu a odměn zaměstnance Ústeckého kraje zařazeného do jeho úřadu (nikoliv státního zaměstnance, jak mylně uvádí odvolatel). Pracovněprávní vztahy jsou nepochybnou součástí samostatné působnosti územního samosprávného celku, a proto i žádost o poskytnutí informací týkajících se těchto vztahů byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 InfZ a *contr.*). S ohledem na § 20 odst. 6 InfZ lze konstatovat, že i žádost o poskytnutí informací vyřizoval povinný subjekt ve své samostatné působnosti, a tudíž i rozhodování o odmítnutí žádosti bylo rozhodováním v samostatné působnosti Ústeckého kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas a obsahuje veškeré zákonem předepsané náležitosti.

Odvolací orgán vyrozuměl dne 19. dubna 2017 odvolatele i dotčenou osobu o jejich procesních právech (viz dopisy č.j. MV-15196-12/ODK-2017 a č.j. MV-15196-13/ODK-2017). Jejich vyjádření ale v dané lhůtě (do 28. dubna 2017) neobdržel.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i postup povinného subjektu předcházející jeho vydání, (včetně skutečností uváděných odvolatelem) a dospělo k závěru, že toto rozhodnutí je nutné zrušit.

Ministerstvo vnitra již dostatečně ve svém předchozím rozhodnutí vyzdvihlo faktickou povinnost správních orgánů respektovat právní názory soudů, konkrétně pak v případě poskytování informací o platových poměrech zaměstnanců veřejné správy rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62. Nicméně povinný subjekt stále trvá na neposkytnutí informací.

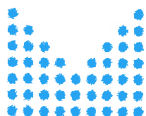
Povinný subjekt tak popírá nejen závaznost právního názoru odvolacího orgánu, ale i zásadní skutečnosti a závěry, které opakovaně v otázce zpřístupnění údajů o platových poměrech vedoucích úředníků územních samosprávných celků vyslovil Nejvyšší správní soud i krajské soudy. Namísto toho setrvává na v zásadě stále stejných názorech a argumentech, jejichž relevantnost byla jednoznačně odvolacím orgánem vyvrácena, a fakticky vydal již po druhé rozhodnutí se stejným obsahem, jak podotýká i odvolatel.

Odvolací orgán je proto nucen opakovaně zdůraznit, že podle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu (které se podle § 20 odst. 4 písm. b/ zákona o svobodném přístupu k informacím použije i na postup podle tohoto zákona) je prvoinstanční správní orgán vázán názorem svého nadřízeného orgánu vysloveným v odůvodnění rozhodnutí, jímž bylo prvoinstanční rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Prvoinstančnímu správnímu orgánu tedy nepřísluší jakkoli zkoumat správnost názoru svého nadřízeného orgánu a zpochybňovat jej. Vysloveným právním názorem je vázán a je povinen ho respektovat. Opačný přístup, když se správní orgán odmítne řídit právním názorem svého nadřízeného orgánu, protože ho považuje za nesprávný, zcela popírá princip hierarchie veřejné správy a v podstatě by vedl k tomu, že by jakékoli opravné prostředky pozbyly svého smyslu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2013, č. j. 10 A 102/2013-81).

Odvolací orgán rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu můžeme č.j. 3 As 278/20105-44 ze dne 10. listopadu 2016 dle něhož *v případě, kdy povinný subjekt zcela ignoruje závazný právní názor nadřízeného orgánu, je možné napadnout žalobou přímo jeho následné rozhodnutí, odmítající informaci poskytnout. Překážkou pro takový postup není dle názoru soudu ani ustanovení § 68 písm. a/ správního řádu soudního, neboť požadavek naplnění podmínky zde uvedené nemůže nutit stěžovatele k opětovnému, čistě formálnímu podání opravného prostředku, který by zcela zřejmě vedl znovu k témuž výsledku, kterého již jednou dosáhl. Podle § 16 odst. 4 InfZ je informace povinen poskytnout povinný subjekt, ten je tak z tohoto titulu nepochybně účastníkem soudního řízení, neboť rozsudek je závazný jen pro účastníky, osoby zúčastněné na řízení a orgány státní moci a povinnost tak lze za daných okolností uložit jen účastníku. Navíc je to též jeho rozhodnutí, které má být současně s uložením dané povinnosti zrušeno. Nastíněný postup je pak v souladu s názorem Ústavního soudu, že „procesní předpisy určené k ochraně práv žadatele o informace je nutno vykládat takovým způsobem, aby byly účinné v praxi“ (nález ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. I. ÚS 3930/14).*

Jelikož žadatel zahrnul do odvolání i stížnost na konkrétní pracovníky Krajského úřadu Ústeckého kraje – úřední osoby, které se podílely na vyřizování jeho žádosti, považuje Ministerstvo vnitra za vhodné vyjádřit se i ke způsobu vyřízení této části odvolání. Předně je třeba konstatovat, že domáhat se nápravy postup úředníků při vyřizování žádostí o informace v režimu InfZ, využitím institutu stížnosti ve smyslu § 175 nelze (srov. § 20 odst. 4 InfZ a rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Ans 1/2008-63). Proti úkonům povinného subjektu při vyřizování žádosti není možno podat stížnost ve smyslu § 175 správního řádu i vzhledem k jejímu podpůrnému charakteru (srov. § 175 odst. 1 správního řádu – *Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.*), neboť každý postup podle InfZ má svůj vlastní nápravný prostředek (stížnost, odvolání nebo ochranu před nečinností).

Dle názoru odvolacího orgánu by tak k této části podání, byť jej žadatel formuloval jako „stížnost“, měl povinný subjekt přistoupit vzhledem k jejímu obsahu jako k podnětu adresovanému nadřízeným dotčených úředních osob, aby zvážili využití svých personálních pravomocí a zjednali v činnosti svých podřízených nápravu.

IV.

Odvolacímu orgánu vzhledem k výše uvedenému nezbyvá než napadené rozhodnutí povinného subjektu pro **rozpor se zákonem** dle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu zrušit a věc vrátit k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b/ InfZ nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v.z.

JUDr. Adam Furek
zástupce ředitelky odboru

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí bude spolu se spisem doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Ústeckému kraji, odboru legislativně-právnímu Krajského úřadu Ústeckého kraje, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, k č.j. 545/LP/2016
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) odvolateli Davidu Helclovi, [REDACTED]
3. Stejnopis rozhodnutí s vyznačením právní moci bude následně doručen povinnému subjektu – Ústeckému kraji, odboru legislativně-právnímu Krajského úřadu Ústeckého kraje, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, k č.j. 545/LP/2016
4. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datových schránek povinnému subjektu Ústeckému kraji, odboru legislativně-právnímu Krajského úřadu Ústeckého kraje, k č.j. 545/LP/2016
5. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) JUDr. Stanislavu Körnerovi, vedoucí oddělení dopravně správních agend, Krajský úřad Ústeckého kraje, se Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
6. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: odbordk@mvcrcz

[Faint, illegible text]